

Я, Петелицький Андрій Олегович, беру участь у конкурсі канадсько-української організації Open World Learning з нагоди 125-річчя перших українських поселень в Канаді. Мене дуже вразила історія канадського українця Богдана Гаврилишина.

Богдан Гаврилишин, без будь-яких перебільшень, був одним з найвидатніших українців, що коли-небудь жили на Землі. Людина, за порадами якої зверталися президенти, прем'єр-міністри, керівники велетенських компаній та знані професіонали своїх галузей.

Гаврилишин Богдан Дмитрович народився [19 жовтня 1926](#) у містечку [Коропець](#). Був громадянином [Канади](#), але повторював: «Проживши три чверті свого життя поза межами України, я завжди і всюди представлявся: "Богдан Гаврилишин, українець». Після другої світової війни потрапив до Німеччини, згодом канадська компанія прийняла його на роботу лісорубом. Був першим з повоєнних емігрантів, який вступив до Університету Торонто. Так він потрапив у Канаду.

«Ми могли би багато чого зробити для світу, бо він загалом хворий. Недуга - це коли людина не має жодної духовної цінності.

Збереглися тільки матеріальні. А ми – українці, не такі» - зазначив Богдан. Як відомо, Богдан Гаврилишин зробив дуже багато для світу. Він написав більш ніж 100 статей з менеджменту, економічного та політичного середовищ. Також написав багато книг на різну тематику.

«Я став багато подорожувати з різними цілями в різні країни. На кінець 70-х встиг побувати в близько сімдесяти країнах на різних континентах. У кожній з країн я зробив щось корисне. Я не подорожував в ролі туриста...» - писав він у своїй книзі. У кожній країні він давав лекції, головував на національних, регіональних і міжнародних конференціях, займався консалтингом для багатонаціональних компаній, іноді давав деякі поради урядам.

Заснував Всесвітній економічний форум в швейцарському Давосі. У 1976 році Гаврилишину присвоїли ступінь доктора економіки Університету Женеви, почесного доктора права Йоркського університету (Канада) - у 1984 році та Університету Альберти (Канада) - у 1986 році. Згодом він отримує почесну відзнаку (Engineering Hall of Distinction) Університету Торонто (Канада).

Якщо б я не став пластуном, моє життя було би зовсім інакше, я був би зовсім іншою людиною. Він був членом [Пласту — Національної скаутської організації України](#) від 1940 р., належав до куреня [Лісові Чорти](#) від 1946 року. У 2006—2008 роках — голова Крайової пластової ради — законодавчого органу [Пласту](#).

«Допомогти реалізувати рішення — це важливо, але значно важливіше — навчити людей вирішувати самостійно, як виконувати поставлене перед ними завдання. Вони будуть більш зацікавлені, творчі, віддані» - підтвердивши цю фразу, у 1990 році заснував [Міжнародний інститут менеджменту](#) в [Києві](#). У 2010 році заснував [Благодійний Фонд «Богдана Гаврилишина»](#), місією якого є підготовка критичної маси молодих українців

Богдан Гаврилишин помер - [24 жовтня 2016](#) у м. [Київ](#). За своє довге життя йому довелося відвідати 89 країн на усіх континентах, виступити з тисячами лекцій, дати неоціненні поради багатьом лідерам, заснувати кілька інститутів але, де б він не знаходився, завжди пам'ятав про своє коріння та при кожній нагоді казав, що є українцем, а рідною для його серця мовою є українська.